

Dette er også tænkt som en hyldest til alle de bevægelser (aktiviteter), som foregår hen over, på og omkring køkkenbordet. Alt fra den "vibrerende" morgenkaffe, på vej ud af døren, mellem morgenjuicen, aftaler, klokkeslæt, mødesteder "børnefodring", nøgler, radioen, mobiltelfoner, avislæsning - til eftermiddagens fyldte bæreposer, krøllede bonner, med alt for store beløb, imellem flere bibbende telefoner, åbne breve, regninger og nye aftaler - til de fredsommelige samtaler ud på nattens små timer, over en øl eller et glas vin og en tallerken med et par sene godbidder. Under titlen; HVAD KØLESKABET GEMTE.

Det er også tænkt som en hyldest til fantasien og kulinariske udskejelser, fordi netop de to emner er så tæt forbundet; uden fantasi og sære historier - ingen god mad!

Selve køkkenet har i tidens løb undergået forskellige forandringer. Fra det gamle, rustikke landkøkken, med gas- eller brændekomfur, langbordet i midten, bænke og stole, den store porcelænsvask og træskabe, træskuffer, træhylder, i tonsvis - til vor tids designede, effektive og superhygiejniske fammiliekøkkener, hvor man fokuserer meget på lys, plads og luft, og hvor selve tilberedningen af maden er mere eller mindre elektronisk styret.

Ind imellem befinder sig så en lang række af små, vidunderlige og meget personlige køkkener, i alle lejlighederne. Typisk, det snævre storbykøkken, hvor der kun lige er plads til det aller nødvendigeste, fordi man (som i det sydlige Europa) hellere mødes ude. På restaurant, kaffebar eller café.

Efterkrigstidens køkkenbord samlede folk omkring sig igen. Verden var slået i stykker - kernefamilien begyndte langsomt at gendanne sig selv.

Kold-krigstidens stramme borgerlighed og genopdagelse af de gamle dyder gjorde faktisk køkkenbordet godt. Det